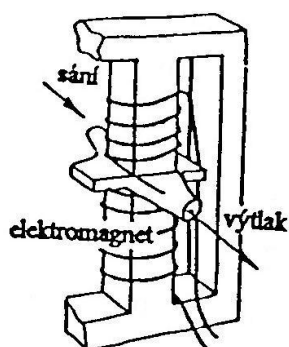

Ostatní druhy čerpadel

Elektromagnetická čerpadla

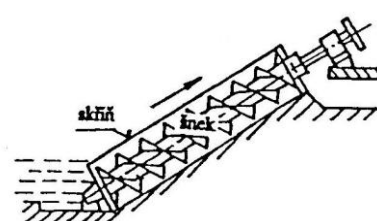

Funkce elektromagnetických čerpadel je založena na působení sil v magnetickém poli. Proto těmito čerpadly mohou být čerpány pouze vodivé kapaliny, nejčastěji tekuté kovy. Dopravovaná kapalina se chová jako pohyblivý vodič vložený do elektromagnetického pole.

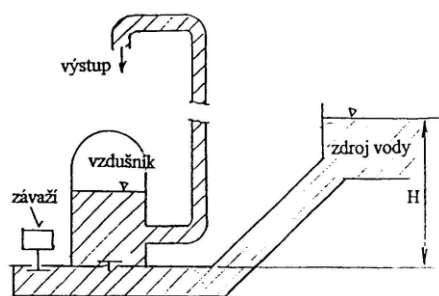
Šneková čerpadla

Funkčním prvkem šnekových čerpadel je Archimedův šroub, nazývaný zde šnekem. Závit šneku je vytvořen připojeným pásem z vhodného materiálu, upraveným do tvaru šroubovice. Tento konstrukční prvek se

nazývá šnekovice. Čerpaná látka je při otáčení šneku unášena vzhůru ve spodní části prostorů omezených stěnami skříně a šnekovicí. Vzhledem k tomu, že mezeru mezi stěnami skříně a obvodem šneku není možno dostatečně utěsnit, jsou tato čerpadla vhodná pouze pro dopravu hustších kapalin při malém výškovém rozdílu hladin.

Vodní trkač

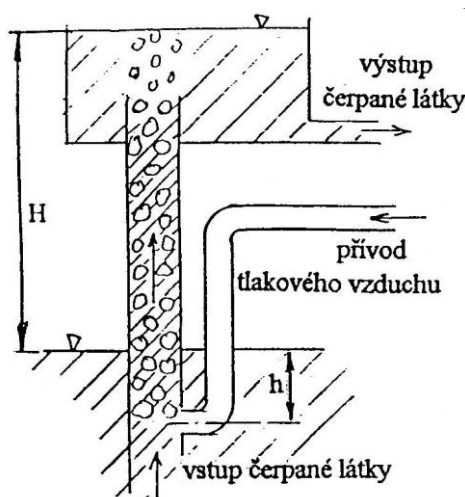

Vodní trkač využívá k dopravě vody její vlastní polohovou a kinetickou energii. Princip jeho činnosti je zřejmý z obrázku. Po otevření výstupu z nádrže, označené zde jako zdroj vody, přitéká voda potrubím do trkače, protéká jím a po průchodu výstupním ventilem odchází volně pryč. Výstupní ventil je závažím vyvážen tak, aby byl při určité rychlosti proudu stržen vodou směrem vzhůru. Po dosednutí na své sedlo uzavře výstupní ventil hlavní proud vody. V systému tak dojde v důsledku působení setrvačné síly vodní hmoty k rázu, který způsobí prudké zvýšení tlaku. Zvýšeným tlakem se směrem vzhůru otevře ventil výtlačné větve, umístěný ve spodní

části vzdušníku, a část vody do výtlačku vstoupí. Tím ovšem v hlavní větvi proudění dojde ke snížení tlaku. To má za následek, že výtlačný ventil klesne opět dolů, čímž výtlaček uzavře. Současně klesne i výstupní ventil, který tím otevře výstup vody hlavního proudu ven. Jakmile se voda dá znovu do pohybu a dosáhne určité rychlosti, výstupní ventil je vodou stržen vzhůru a celý děj se stále opakuje. Z popisu je zřejmé, že trkače čerpají vodu přetržitým (přerušovaným) způsobem. Objem načerpané vody je ve srovnání s objemem vody procházející hlavním proudem malý, ale protože trkač pracuje vytrvale, je celkové množství načerpané vody velké.

Vodní trkače jsou zařízeními historickým, ale stále používaným pro svoji jednoduchost, spolehlivost a provoz nevyžadující obsluhu. Vhodný spád mezi hladinou v nádrži a výtlačným ventilem je od 1 do 5 metrů. Při menším spádu není činnost spolehlivá, protože energie proudu je příliš malá. Při větším spádu jsou naopak vodní rázy tak silné, že nadměrně namáhají funkční části trkače.

Mamutové čerpadlo

Hnací silou mamutového čerpadla je rozdíl hustoty a tím i tíhy čerpané kapaliny a její směsi se vzduchem.

Do čerpací trubky se tryskou přivádí vzduch, který v čerpané kapalině vytváří bubliny. Optimální velikost vzniklých bublin je 4 až 6 mm. Vytvořená směs vzduchu a čerpané kapaliny má menší hustotu než je hustota samotné čerpané kapaliny. Ze závěrů odvozených v hydrostatice pro tzv. hladinové plochy vyplývá, že v úrovni vstupu vzduchu do čerpací trubky musí platit

$$\rho_s \cdot g \cdot (H + h) = \rho_k \cdot g \cdot h$$

kde H je výška, do které se kapalina čerpá

h je hloubka, ve které je umístěna vzduchová

tryska

ρ_s je hustota směsi vody se vzduchem

vstupní

ρ_k je hustota čerpané kapaliny.

Tlak používaného vzduchu je 0,1 až 0,2 MPa. Na vyčerpání jednoho litru kapaliny je třeba dvou až tří litrů vzduchu.

Mamutových čerpadel se užívá například pro čerpání kalných kapalin, vody z hlubších vrtů a také k dopravě řepných řízků v cukrovarech. Protože mamutová čerpadla nemají žádné pohyblivé části, které by se při provozu opotřebovávaly, je jejich hlavní výhodou jednoduchost a bezporuchový provoz.